

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

Copyright © 2014 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບົ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Director, Church Ministry Resources: Chris Liebrum
Director, Bible Study/Discipleship: Phil Miller

Publisher BAPTISTWAY PRESS®: Scott Stevens

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3,
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 4, 5, 6, 7
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6, 7
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 8, 9, 10
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 8, 9, 10
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 11, 12, 13 and Christmas
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 11, 12, 13 and Christmas
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນຄຣິສັມສ
ຄວາມເຊື່ອເກີດເຫັນກັບຕາ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ລູກາ 2:21-38
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ລູກາ 2
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ຂ້າໃຊ້ຜູ້ສັດຊື່ສອງຄົນໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຫລັງຈາກຄອຍຖ້າຢ່າງຍາວນານ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ເຮົາຈະຕ້ອນຮັບພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນແນວໃດ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອເຮົາຈະຂອບພຣະຄຸນທີ່ນຳເອົາຄວາມລອດພົ້ນໂດຍການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູ.

ບົດນຳ

ບົດຮຽນຄຣິສັມສຄັ້ງນີ້ແຕກຕ່າງກັບຄັ້ງກ່ອນໆ ເພາະວ່າໃນບົດຮຽນເຮື່ອງຄຣິສັມສນີ້ຈະເວົ້າເຮື່ອງ ພຣະເຢຊູເກີດພາຍໃຕ້ກົດເກນຂອງຍິວ ຈຳຕ້ອງເຮັດຕາມກົດຂອງຍິວ. ຢ່າງທີ່ສອງຈະເວົ້າເຖິງພວກຜູ້ທຳນວາຍນ້ອຍສອງຄົນ ທີ່ມີອາຍຸເຖົ້າແກ່ຊະຣາລໍຖ້າເຫັນໜ້າພຣະເມຊີອາລົງມາເກີດ ພວກເພິ່ນບອກວ່າເພິ່ນຈະບໍ່ຕາຍຈົນກວ່າຈະເຫັນໜ້າພຣະເມຊີອາ.

ເດັກເກີດໃໝ່ໃຕ້ກົດຍິວ (ລູກາ 2:21-24).

1. ອາຈານໂປໂລຊຽນຈິດໝາຍສະບັບນຶ່ງໄປຍັງເມືອງຄາລາເຕັງບອກວ່າ ພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນໄດ້ບັງເກີດພາຍໃຕ້ກົດຣະບຽບເພື່ອຈະຊ່ອຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ກົດຣະບຽບໃຫ້ພົ້ນ (ຄາລາເຕັງ 4:4-5). ດັ່ງຄຳຄົມລາວເຮົາເວົ້າວ່າ ເຂົ້າໄປຖ້າເສືອ ເພື່ອຈະຊ່ອຍລູກເສືອ ຫາກບໍ່ເຂົ້າໄປໃນຖ້າຈະບໍ່ສາມາດຊ່ອຍລູກເສືອໄດ້.
2. ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູຊົງບັງເກີດໄດ້ແປດວັນແລ້ວທ່ານໂປເຊບ ແລະນາງມາຣີອາຈຶ່ງນຳພຣະເຢຊູໄປຍັງພຣະວິຫານທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມເພື່ອເຮັດຕາມຣະບຽບການຂອງຊາດຍິວ. " *ໃນມື້ທີ່ແປດໃຫ້ຕັດໜັງປາຍອະວັຍຍະວະເພດຂອງເດັກນ້ອຍ ເພື່ອເປັນການເຂົ້າພິທີຕັດ*" (ອ່ານ ກົດຣະບຽບຂອງເລວີ (12:3).
3. ການຮັບພິທີຕັດນີ້ຍັງມີຄວາມໝາຍອີກວ່າ ຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາວ່າຈະລ້ຽງລູກໃຫ້ຢູ່ໃນສາສນາ

ຍົວຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.

ຊີເມໂອນພົບກັບເມຊີອາ (2:25-35).

1. ທ່ານຊີເມໂອນເປັນຄົນຍົວຜູ້ນຶ່ງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມລາວມີອາຍຸເຖົ້າແກ່ແລ້ວ, ລາວເປັນຄົນສິນທັມແລະຢາເກງພຣະເຈົ້າ ລາວໄດ້ບອກພວກລູກຫລານ ແລະໄທບ້ານ, ໄທເມືອງວ່າລາວຈະບໍ່ຕາຍຈົນກວ່າຈະເຫັນໜ້າພຣະເມຊີອາ (Messiah). (ຂໍ້ 25).
2. ພຣະເຈົ້າຊົງບັນດານໃຈຊີເມໂອນໃຫ້ໄປພົບກັບພຣະກຸມມານເຢຊູທີ່ພຣະວິຫານ ໃນຂະນະທີ່ໂຢເຊບ ແລະ ມາຣີອາພາພຣະອົງມາຮັບພິທີຕັດໃນວັນຖ້ວນແປດຕາມກຳນົດກົດເກນຂອງຍົວ. (ອ່ານຂໍ້ 27).
3. ຊີເມໂອນອ້ອນວອນຂອບພຣະຄຸນດ້ວຍຄວາມພາກພູມໃຈ (ຂໍ້ 29-32).
4. ຊີເມໂອນ ກ່າວເຮືອງສຳຄັນຂອງພຣະກຸມມານຕໍ່ອິສຣາເອນ ຕລອດເຖິງເຂົາຈະຕໍ່ສູ້ພຣະກຸມມານ (ຂໍ້ 34-35). ແປວ່າພຣະກຸມມານຈະຊ່ອຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນ ແລະເຂົາຈະຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ.

ຜູ້ທຳນວາຍອານາ (ລູກາ 2:36-38).

1. ຜູ້ທຳນວາຍຍິງອີກຜູ້ນຶ່ງມີຊື່ວ່າ ອານາ (Anna) ໄດ້ລໍຖ້າເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະເມຊີອາເຊັ່ນດຽວກັນ, ລາວເປັນຍິງແກ່ທີ່ໄປພຣະວິຫານເປັນປະຈຳ ເພາະວ່າລາວໄດ້ອຸທິດຕົນໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າແລ້ວ.
2. ລູກາບອກວ່າ ລາວແຕ່ງງານຢູ່ກັບຜົວພຽງເຈັດປີ ແລ້ວຜົວຂອງລາວກໍຕາຍ ແລະລາວໃຊ້ຊີວິດເປັນນາງໜ້າຍູ່ 84 ປີ ເພື່ອລໍຖ້າເບິ່ງໜ້າພຣະເມຊີອາ (ກຸມມານນ້ອຍເຢຊູ).
3. ໃນສັງຄົມຂອງຍົວນັ້ນການເປັນຍິງໜ້າຍູ່ຖືວ່າເປັນຄົນຂາດທີ່ເພິ່ງພາອາສັຍ (ຂາດພຣະພອນ) ດ້ວຍວ່າຂາດພໍເຮືອນເປັນຜູ້ລ້ຽງດູ ດ້ວຍເຫດນີ້ພາຍໃນ 84 ປີ ທີ່ເປັນຍິງໜ້າຍູ່ລາວຕ້ອງມີຄວາມລຳບາກຫລາຍຢ່າງ ແຕ່ລາວບໍ່ເຄີຍປະລະ ຫລືທີ່ຖອຍການໄປນະມັສການແລະບົວຣະບັດພຣະເຈົ້າ. ນັບໄດ້ວ່າລາວເປັນຄົນອິດທິນທີ່ສຸດຈົນເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະເມຊີອາ ດັ່ງທີ່ລາວຕັ້ງຄວາມຫວັງໄວ້.
4. ຖາມຄຳຖາມໃນບົດຮຽນ ແລະໃຊ້ເວລາຟັງຄຳຕອບຂອງນັກຮຽນ.

ທ.ວ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 1

ການສະເດັດມາຂອງກະສັດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 1:18-2:12

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມັດທາຍ 1:18-2:12

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການອັດສະຈັນຂອງການເກີດຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອໃຫ້ພຣະສັນຍາສຳເລັດ ແລະເປັນການສົມຄວນແກ່ການນະມັສການ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຈະອະທິບາຍຢ່າງໃດ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາແລະຄວນຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງໃດໃນການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈໃນຄຳທຳນວາຍກ່ຽວກັບການປະສູດ ແລະຄວນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງໃດ

ແຜນການສົດສອນສຳລັບຄູ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຖາມນັກຮຽນກ່ອນວ່າ ມີແຜນການໃດແດ່ທີ່ສຳຄັນຫລາຍສຳລັບຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະກ້າວໜ້າຕໍ່ໄປ? ທ່ານຄິດຢ່າງໃດ ຖ້າມີສິ່ງລົບກວນຫລືວ່າມີການປ່ຽນແປງ? ທ່ານຈະເຮັດຕໍ່ໄປບໍ່ ຖ້າມີການປ່ຽນແປງ? ໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນໃຫ້ຄຳຄິດເຫັນຈັກສອງສາມຄົນ.
ຄູຈະບອກວ່າວັນນີ້ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນເຮືອງຂອງຊາຍຍິງຄູ່ນຶ່ງ ກ່ອນຈະແຕ່ງງານກັນ ພວກເຮົາເຈົ້າມີແຜນການຢ່າງນຶ່ງ. ແຕ່ແລ້ວແຜນການຂອງເຂົາເຈົ້າກໍມີການປ່ຽນແປງ. ພວກເຮົາເຈົ້າໃຊ້ຊີວິດຮ່ວມກັນ ເມື່ອພຣະເຈົ້າສະເດັດເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພາະແຜນການທີ່ໃຫຍ່ກວ່າແລະດີກວ່າ. ພວກເຮົາກໍຍັງຈະໄດ້ຮຽນກ່ຽວກັບເຮືອງຂອງພຣະເມຊີອາ ຊຶ່ງຜູ້ທຳນວາຍໄດ້ທຳນວາຍໄວ້ແຕ່ສັມຍເດີມ ເພື່ອຈະໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມຄຳທຳນວາຍໄວ້.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

2. ແນະນຳບົດຮຽນໃໝ່ ໂດຍກ່າວວ່າ ບັດສັ້ນໆ ຂອງຜູ້ຊຽນວ່າມີຄວາມເປັນມາຢ່າງໃດ.

3. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານມັດທາຍບົດ 1:18-19 ໃຫ້ກ່າວຍັ້ງ ວ່າກ່ຽວກັບການແຕ່ງງານຂອງຄົນຍິວເປັນມາຢ່າງໃດ. ຂໍ້ຄວາມທີ່ກ່າວມາໃນຂໍ້ຜ່ານມານີ້ ເຮັດໃຫ້ໂຢເຊບຄິດຢ່າງໃດແລະທ່ານຈະເຮັດຢ່າງໃດກັບນາງມາຮິອາທີ່ກຳລັງຖືພາຢູ່ນັ້ນ.
4. ອ່ານມັດທາຍ 1:20-25 ບອກນັກຮຽນຟັງໃຫ້ດີ ເພື່ອຈະໄດ້ຕອບຄຳຖາມນີ້ໄດ້:
  - ໂຢເຊບໄດ້ຮັບນິມິດຈາກພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?
  - ເທວະດາໄດ້ບອກຫຍັງໃນຄວາມຝັນຂອງໂຢເຊບ? ໃນພຣະຄັມພີ.....
  - ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການຕັດສິນໃຈຂອງເຮົາແລະຫລັງຈາກການໄດ້ພົບກັບພຣະເຈົ້າແລ້ວ?
5. ຂຽນສອງຫົວຂໍ້ນີ້ລົງໃນກະດານ: ກະສັດເຮໂຣດ ແລະ ໂຫຣາຈານ
 ອ່ານມັດທາຍ 2:1-12. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນສອງໝວດ. ໝວດທີນຶ່ງ: ໃຫ້ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບເຮໂຣດ ວ່າລາວຄິດຢ່າງໃດ ກ່ຽວກັບການເກີດຂອງພຣະເຢຊູ? ໝວດທີສອງ: ໃຫ້ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບໂຫຣາຈານ ພວກເຂົາມີແນວຄິດຢ່າງໃດ, ສິນທະນາກັນແລ້ວໃຫ້ຜູ້ຕາງໜ້າກຸ່ມຕອບຄຳຖາມ. ແລ້ວຕົວທ່ານເອງເດຄິດຢ່າງໃດ?
6. ໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານໃນໃຈ ມັດທາຍ 1:22. ນຳພານັກຮຽນສິນທະນາ. ພຣະເຢຊູມາຖືກຕາມຄຳທຳນວາຍບໍ່? ພວກເຮົາຄວນນະມັສການທ່ານບໍ່?

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ

7. ອ່ານຄຳຖາມທີ 6 ໃນເຈ້ງບົດຮຽນແລ້ວໝູນໃຈນັກຮຽນໃຫ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນຄຳຖາມນີ້.
8. ກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນໃນຫ້ອງຮຽນວັນນີ້ ພວກເຮົາໄດ້ມີກ່ອງຂອງຂວັນຊຶ່ງວາງຢູ່ຂ້າງແມ່ນຝາປິດ. ທ່ານຄິດວ່າຈະເອົາອັນໃດຖວາຍພຣະເຢຊູໃນວັນນີ້. ຈົ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ ທ່ານເປັນພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງຂຽນຊື່ຂອງທ່ານແລະຊື່ຂອງຂວັນ ແລ້ວເອົາມາປ່ອນໃສ່ໃນກ່ອງ. ແລ້ວປິດຝາໄວ້.
9. ອ້ອນວອນອະທິຖານ ຕຽມຕົວເຂົ້ານະມັສການພຣະເຈົ້າ

ບ.ພ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 2

ການແນະນຳກະສັດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ ບົດທີ 3

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມັດທາຍ ບົດທີ 3

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຜູ້ທຳນາຍໂຢຮັນບັບຕິສໂຕເທສນາໃຫ້ຕຽມທາງເພື່ອພຣະເຢຊູ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານກຳລັງໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແລະຍັງຢືນວ່າ ພຣະອົງແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ໂຢຮັນບັບຕິສໂຕກ່າວຢ່າງໃດ ໃນຄຳເທສນາຕອນໃຫ້ບັບຕິສະມາ ກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງກະສັດ

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາທັງຫລາຍເຂົ້າໃຈ ໃນຈຸດປະສົງຂອງໂຢຮັນບັບຕິສໂຕໄດ້ເທສນາ ແລະໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ພຣະເຢຊູ

ແຜນການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ໃຫ້ອ່ານຄຳນຳໃນເຈ້ງບົດຮຽນ ແລ້ວໃຫ້ບອກນັກຮຽນທຸກຄົນຄິດ, ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ແນະນຳທ່ານເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູ ນຳພາແລະຊຸກຍູ້ທ່ານສະເໝີມາ. ອະນຸຍາດໃຫ້ຈັກສອງສາມຄົນແບ່ງປັນ. ຖາມເຈາະຈົງໂລດວ່າ ເວລາເຂົາແນະນຳທ່ານມານັ້ນ ເຂົາບອກວ່າມາຫາໃຜ. ເຂົາໄດ້ແນະນຳບອກວ່າມາຫາພຣະເຢຊູໂລດບໍ່? ບັດນີ້ພວກເຮົາກັບມາຫາບົດຮຽນຂອງພວກເຮົາໃນວັນນີ້. ການແນະນຳໃນວັນນີ້ ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ແນະນຳແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕຽມຜູ້ໃດມາແປງທາງໃຫ້ພຣະເຢຊູ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

2. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານພຣະທັມມັດທາຍ 3:1-12 ທ່ານຜູ້ເປັນຄຣູສອນຕ້ອງແນະນຳໂຢຮັນບັບຕິສໂຕກ່ອນ. ທ່ານອາດຈະໄດ້ມາຈາກປຶ້ມອະທິບາຍພຣະຄຳພີ ຫລືອ່ານຈາກປຶ້ມອື່ນໆກໍຕາມ. ພຣະທັມຕອນນີ້ ກ່າວເຖິງໂຢຮັນຢ່າງໃດ. ໃຫ້ເບິ່ງຂໍ້ທີ 2. ແລ້ວອ່ານດັງໆອີກເທື່ອນຶ່ງ. ແລ້ວຄຣູສອນຈະຖາມວ່າ: ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ? ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງກັບໃຈເສັງໃໝ່ ເພາະແຜນດິນຂອງພຣະເຈົ້າມາໃກ້ແລ້ວ. ສອງສາມຄົນຕອບ.

3. ອະທິບາຍວ່າມີຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເດີນທາງອອກມາເພື່ອຈະຟັງຄໍາສອນຂອງໂຢຮັນ. ຄໍາຖາມ: ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຟັງແລ້ວ ພວກເຂົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງໃດ? ໃຫ້ນັກຮຽນຕອບແລ້ວຂຽນຄໍາຕອບລົງໃນກະດານ. ເມື່ອພວກເຂົາຮັບຜິດຊອບແລ້ວຕໍ່ມາພວກເຂົາເຮັດຫຍັງແດ່?
4. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນອອກເປັນ 3 ໝວດ. ແຕ່ລະໝວດໃຫ້ຟັງຂໍ້ພຣະຄຳພີດີໆ. ອ່ານ ມັດທາຍ 3:1-12 (ໝວດທີ 1. ມີການສາຣະພາບບໍ່? ຄໍາໃດ?); (ໝວດທີ 2. ມີການໝູນໃຈບໍ່? ຄໍາໃດ?); ແລະ (ໝວດທີ 3. ມີການຍັ້ງຍືນບໍ່? ຄໍາໃດ?)
5. ອະທິບາຍການຖ່ອມຕົວຂອງໂຢຮັນບັບຕິສໂຕ ເວລາທ່ານເຫັນພຣະເຢຊູເດີນອອກມາຫາທ່ານ. ຄົນນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 3:13-15 ແລ້ວຖາມວ່າ:
ເປັນຫຍັງໂຢຮັນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ຂ້ານອຍບໍ່ສົມຄວນຈະໃຫ້ທ່ານຮັບບັບຕິສະມາ?
ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕ້ອງຮັບສິນບັບຕິສະມາ?
ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າຄົບຖ້ວນໃນຄວາມຊອບທັມທຸກປະການ?
6. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 3:16-17 ແລ້ວຖາມວ່າ ພຣະເຈົ້າພຣະບິດາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດໃນການຮັບສິນບັບຕິສະມານີ້? ໃຫ້ເບິ່ງຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ມາຣະໂກ 1:9-11; ລູກາ 3:21-22; ແລະໂຢຮັນ 1:29-34. ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕ້ອງຮັບສິນບັບຕິສະມາ? ເພື່ອຫຍັງ?

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ເມື່ອມາເຖິງ ຕອນສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນນີ້ ນໍາພານັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມຢູ່ໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ (ຫລັງຈາກນັ້ນຄຽຈະໃຊ້ເວລາ ໃຫ້ໂອກາດແກ່ນັກຮຽນເພື່ອລາງຄົນສົນໃຈໃນການຮັບບັບຕິສະມາ.
8. ສໍາລັບພວກເຮົາເດ ໃນວັນນີ້ ພວກເຮົາຈະແປງເສັ້ນທາງເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງໃດ? ມີຈັກບາດກ້າວທີ່ພວກເຮົາເຮັດໄດ້. ສົນທະນາກັນ. ທ້າທາຍຫ້ອງຮຽນໃຫ້ອະທິຖານເພື່ອກັນແລະກັນ.

ບ.ພ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ການທົດລອງກະສັດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 4: 1-11

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມັດທາຍ 4:1-11

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູເອົາຊະນະການທົດລອງ ດ້ວຍຂໍ້ພຣະທັມ ເພື່ອຜູກມັດຊາຕານ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະຮຽນບົດຮຽນຈາກພຣະເຢຊູຢ່າງໃດໃນການເອົາຊະນະຊາຕານ

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ເປັນກຸນແຈທີ່ຈະເອົາຊະນະມານ ແລະເປັນການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ

ແຜນສຳລັບການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເອົາກັບໃສ່ໝູ ວາງໄວ້ເທິງຫຼັງໂຕະ ເອົາອາຫານລ້. ແລ້ວກຳຖາມຫ້ອງຮຽນວ່າ ອັນນີ້ແມ່ນຫຍັງ? ໃນທຸກວັນນີ້ ຊີວິດຂອງພວກເຮົາເປັນຢ່າງນີ້ຫລືບໍ່? ໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ວ່ານີ້ເປັນພາບທີ່ສະແດງເຖິງຫຍັງ? ການທົດລອງແມ່ນຫຍັງ? ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນເຮືອງການທົດລອງ, ການເຍົາຍວນ ແລະຈະໄດ້ຮູ້ວ່າບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດແດ່. ຕົວພຣະເຢຊູເອງກໍຖືກທົດລອງເໝືອນກັນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ຖາມນັກຮຽນ: ຜູ້ໃດແດ່ທີ່ເຄີຍມີປະລິບການໃນຊີວິດກ່ຽວກັບເຮືອງນີ້. ໃຫ້ເວົ້າຈັກສອງສາມຄົນ ຫລັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 4:1 ບອກນັກຮຽນວ່າເຮືອງເກີດຂຶ້ນແກ່ພຣະເຢຊູ. (ເບິ່ງໃນມັດທາຍ 3:16-17) ຖາມ: ເປັນຫຍັງພຣະວິນຍານຈຶ່ງນຳພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນປ່າກັນດານ ແລ້ວກໍໃຫ້ມານຊາຕານທົດລອງ?
3. ຂຽນລຳດັບບົດຮຽນລົງໃນກະດານ
  - a. ພວກເຮົາຢາກໄດ້ຫຍັງ--ສຳລັບຮ່າງກາຍ (4:1-4)
  - b. ພວກເຮົາຊອກຫາຫຍັງ--ຕຳແໜ່ງໜ້າທີ່ແລະສິດອຳນາດ (4:5-7)
  - c. ພວກເຮົາປາຖນາຫຍັງ--ອຳນາດແລະການມີສິດທິ (4:8-11)

ເວລາພຣະເຢຊູຢູ່ໃນປ່າກັນດານ ຊາຕານໄດ້ຫ້າງແຮ້ວໃສ່ພຣະເຢຊູຢູ່ 3 ອັນ.

ອ່ານມັດທາຍ 4:2-4 ເຫຍື່ອທີ່ມານເອົາມາໃຊ້ທຳອິດແມ່ນຫຍັງ? ສຳຄັນຫລາຍແທ້ບໍ່ສຳລັບພຣະເຢຊູ? ອ່ານມັດທາຍ 4:5-7 ເຫຍື່ອທີ່ມານເອົາມາໃຊ້ແມ່ນຫຍັງ? ສຳຄັນຫລາຍແທ້ບໍ່ສຳລັບພຣະເຢຊູ? ອ່ານມັດທາຍ 4:8-11 ເຫຍື່ອທີ່ມານເອົາມາໃຊ້ແມ່ນຫຍັງ? ສຳຄັນສຳລັບພຣະເຢຊູແທ້ບໍ່? ສິນທະນາກັບນັກຮຽນເພື່ອນຳໄປຫາຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ. ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ໃດ ພຣະອົງຈຶ່ງເຊື່ອ ຟັງພຣະບິດາແທ້?

4. ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງປ່ອຍໃຫ້ມານທົດລອງພຣະເຢຊູ?

ການກະທຳບາບທີ່ມະນຸດເຮົາມັກຈະເຮັດຄື: ນິນທາ, ສັບສີ່, ລາມິກ, ເສບຂອງມືນເມົາ, ກະວິນກະວາຍ, ຂີ້ຫລັກ, ກິນຫລາຍ, ໂລບມາກໂລພາ, ເສີຍຊ້າບໍ່ເອົາໃຈໃສ່, ໂກດຮ້າຍ, ເຫັນແກ່ຕົວ.....

5. ທ່ານເຄີຍວາງແຜນອັນໃດລ່ວງໜ້າບໍ່ ແລະເປັນໄປຕາມແຜນຂອງເຮົາຕລອດໄປບໍ່. ມານຊາຕານມັກຈະຂັດຂວາງພວກເຮົາ ມັນບໍ່ຢາກໃຫ້ພວກເຮົາສຳເລັດ. ຢ່າລືມວ່າມານບໍ່ຢູ່ລ້າງຈັກເທື່ອ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ຊັກຊວນໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຄຳຖາມແຕ່ລະຄຳຖາມໃນເຈ້ງບົດຮຽນ

7. ເວລາພົບພໍ້ກັບການທົດລອງພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ? ພຣະເຢຊູສອນພວກເຮົາຢ່າງໃດແດ່?

8. ນຳພານັກຮຽນອ້ອນວອນອະທິຖານ ຂໍການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນທຸກແງ່ທຸກມຸມຂອງຊີວິດ. ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ເປີດຕາໃຈ ແລະເຂົ້ານະມັສການພຣະເຈົ້າ.

ບ.ພ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ເຄັດລັບທີ່ຈະໃຫ້ພໍໃຈ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ມັດທາຍ 5:1-12

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ມັດທາຍ 5:1-12

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ໂຄງຮ່າງບົດເທສນາທີ່ຈ້າຍພູເປັນທິນທາງນຳໄປເຖິງຄວາມພໍໃຈ
ໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ເຮັດຢ່າງໃດເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມພໍໃຈໃນອົງພຣະຄຣິດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອຈະສະແດງອອກເຖິງຄຳສອນໃນບົດເທສນາທີ່ຈ້າຍພູນັ້ນເປັນ
ທາງນຳໄປເຖິງຄວາມພໍໃຈໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ບົດນຳ

ມີຫລາຍຄົນຖືວ່າບົດເທສນາທີ່ຈ້າຍພູ (ມທ 5:1-7:2) ເອີ້ນວ່າ “ບົດສົນທະນາສຳຄັນ” ບໍ່ມີສາສນາໃດໄດ້
ສັ່ງສອນຢ່າງຍືດຍາວແລະອະອຽດໄດ້ດີເຖິງປານນີ້. ໃນບົດນີ້ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສອນເຮື່ອງວິທີທາງເຖິງຄວາມ
ພໍໃຈ. ຄວາມສຳຄັນຂອງບົດເທສນານີ້ແມ່ນແນໃສ່ການຕັດສິນໃຈ (ສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດ) ແລະອຸປະນິສັຍ (ເຮົາ
ແມ່ນໃຜ).

ມີບາງກຸ່ມທີ່ເປັນພວກແຍກອອກມາຈາກ ຄາໂຕລິກໄດ້ຕີຄວາມໝາຍບົດເທສນານີ້ແຕ່ກຕ່າງກັນ. ບາງ
ກຸ່ມໃຊ້ຄວາມໝາຍນີ້ຕາມຕົວອັກສອນ ບາງກຸ່ມຕີຄວາມໝາຍວ່າເປັນພຽງສັງຄົມສາດຂອງຄຣິສະຕຽນ ແລະ
ອີກບາງກຸ່ມໄດ້ໃຊ້ເປັນຫລັກການໃນຄຣິສຕະຈັກເພື່ອເອົາຮາຊອານາຈັກສວັນມາຕັ້ງຢູ່ໃນໂລກ.

ບາງພວກໄດ້ຖືວ່າຄຳສອນໃນບົດເທສນາທີ່ຈ້າຍພູໄດ້ໝາຍເຖິງອະນາຄົດເພາະອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສອນ
ສິ່ງນີ້ໃຫ້ຄົນຍິວແຕ່ພວກເຂົາປະຕິເສດ ສະນັ້ນ ຄຳສອນນີ້ຈະໃຊ້ໄດ້ນານຈົນເຖິງການສະເດັດຄັ້ງທີສອງຂອງ
ອົງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຈະໃຊ້ໄດ້.

ເທສນາທີ່ຈ້າຍພູບໍ່ຄືກັບພຣະບັນຍັດສິບປະການ ເພາະມັນບໍ່ມີກົດລັບອັນໃດທີ່ຕ້ອງຕິດຕາມ. ດັ່ງນັ້ນ,
ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍເຂົ້າໃຈຜິດເຖິງຄວາມໝາຍໃນພຣະບັດຍັດ. ອົງພຣະເຢຊູ
ໄດ້ອະທິບາຍຫລັກການ, ຄວາມຄິດ, ແລະ ເຫດຜົນເປັນລຳດັບ ບໍ່ແມ່ນເປັນກົດບັດຍັດບັງຄັບຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະ
ເຈົ້າ. ແຕ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າຄຳສອນນີ້ເປັນກົດສັນຍາໃໝ່ທີ່ຂຽນໄວ້ໃນຈິດໃຈຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ. (ຍຣມ
31:33)

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ບອກຫ້ອງຮຽນວ່າອາທິດນີ້ຈະໄດ້ສຶກສາໃນປື້ມມັດທາຍເຖິງເຣື່ອງ “ຄວາມສຸກ.”
2. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຮູ້ວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ສຶກສາບົດເທສນາທີ່ຈ້າຍພູຂອງອົງພຣະເຢຊູ ມທ 5:3-12. ຮ້ອງໃຫ້ມີຜູ້ສັກອະທິບາຍເຖິງຄວາມສຸກໃນບົດນີ້ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?
3. ບອກວ່າສັຍຂອງອົງພຣະເຢຊູຄົນທຸກຍາກເປັນຄົນເກີດມາບໍ່ມີພຣະພອນອັນໃດໃນສາຍຕາຂອງຄົນອື່ນໆ ແຕ່ອົງພຣະເຢຊູສອນ ມທ 5:3-6 ວ່າຜູ້ອ່ອນແອຈະໄດ້ຮັບຄວາມສົມຫວັງເມື່ອພວກເຂົາເພິ່ງພ້ອງຂອງພຣະອົງ. ອະທິບາຍວ່າເພິ່ງພຣະອົງຄືໄວ້ວາງໃຈຈົນໝົດໃນອົງພຣະເຢຊູ.
4. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ມທ 5:7-9 ແລະບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນ ຫລືກຸ່ມຕອບຄໍາຖາມດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
  - ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດເມື່ອຮູ້ຈັກຄວາມເມດຕາ?
  - ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດເຖິງມີຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດໃນໃຈ?
  - ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດຈະເປັນຄົນສ້າງສັນຕິສຸກ?
5. ອ່ານ ມທ 5: 10-12 ຖາມວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຊື່ອມຄວາມສຸກກັບການຖືກຂົ່ມເຫງແນວໃດ?
6. ເອົານ້ຳເຄິ່ງຈອກມາໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າຈອກນັ້ນເຕັມເຄິ່ງນຶ່ງຫລືເປົ່າເຄິ່ງນຶ່ງ? ແລະດ້ວຍເຫດຜົນອັນໃດ?
7. ຖ້າມີເວລາພໍໃຫ້ອ່ານ ມທ 5:3-12 ແລະຖາມສະມາຊິກວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ຂັ້ນໃດອີງຕາມບົດສອນທີ່ຈ້າຍພູນີ້?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 5
ເຮັດໃຫ້ກົດບັນຍັດຂອງຣາຊອານາຈັກສຳເຮັດ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ມັດທາຍ 5:17-48
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ມັດທາຍ 5:17-48
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອທຳລາຍກົດບັນຍັດທຣີຜູ້ປະກາດພຣະທັມ, ແຕ່ມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນສຳເຮັດ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ເຮັດຢ່າງໃດເພື່ອພວກເຮົາຈະມີຄວາມເຂົ້າໃຈກົດບັດຍັດໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມໃນການສະເດັດມາໃນໂລກຂອງພຣະເຢຊູ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈວິທີອົງພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດໃນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມສຳເຮັດ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມີຄວາມໝາຍຕໍ່ຊີວິດປະຈຳວັນຂອງເຮົາແນວໃດ?

ບົດນຳ

ໃນບົດເທສນາທີ່ຈ້າຍພູອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ການແປຄວາມໝາຍຂອງພຣະບັດຍັດໜ້າມີເປັນຫລັງມື. ມີຫລາຍຄົນທີ່ເປັນຫົວໜ້າສາສນາກ່າວຫາວ່າອົງພຣະເຢຊູບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ພຣະບັນຍັດ. ແຕ່ຄວາມຈິງມີຢູ່ວ່າອົງພຣະເຢຊູບໍ່ເຄີຍເຮັດອັນໃດລ່ວງເກີນພຣະບັນຍັດ ພຣະເຢຊູຖືກົດບັນຍັດເປັນຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ພຣະອົງເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງກັບພວກຫົວໜ້າສາສນາ ເພາະພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຖືກົດບັນຍັດແຕ່ເປັນໂຕໜັງສືເທົ່ານັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ເອົາຄວາມໝາຍແລະຈຸດປະສົງມາປະກອບໃຊ້. ຫລາຍໆເທື່ອພຣະອົງໄດ້ຍົກເອົາພຣະບັນຍັດມາສອນ.

ອົງພຣະເຢຊູຖືວ່າຄຳສອນຂອງພຣະອົງມີຄວາມສຳຄັນເທົ່າກັບຄຳສອນໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ມີຫົກເທື່ອເທົ່ານັ້ນຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກົງກັນຂ້າມກັບທຳນຽມທີ່ຄົນນັບຖືຂອງຄົນສັມຍນັ້ນ. ພຣະອົງເນັ້ນວ່າພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າໃຈໄດ້ດີ ແຕ່ກ່າວກ່າວການອະທິຍາຍຈາກພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍ. ອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສອນກົງກັນຂ້າມຈາກພຣະຄຳພີເດີມ ແຕ່ພຣະອົງມີຄຳຖາມເຖິງການອະທິບາຍແລະການເອົາມາປະກອບໃຊ້ກັບຊີວິດປະຈຳວັນ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

8. ເອົາປາກກາທລີສໍດໍາພ້ອມດ້ວຍເຈັ່ງໃຫ້ສະມາຊິກ ບອກເຂົາໃຫ້ແຕ້ມຮູບເດີນຫລິ້ນປັດເກດບອນ. ເມື່ອທຸກຄົນແຕ້ມແລ້ວຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າພວກເຂົາເລີ້ມແຕ້ມຈາກອັນໃດ? (ຄົນສ່ວນຫລາຍມັກເລີ້ມເຂດທີ່ຈະຫລິ້ນ). ຖາມວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງແຕ້ມເຂດບ່ອນຫລິ້ນ ແລະບອກວ່າເຂດບ່ອນຫລິ້ນສໍາຄັນ ເໝືອນກັບຊີວິດປະຈໍາວັນຕົວຈິງ.
9. ອະທິບາຍວ່າກົດບັນຍັດຂອງໂມເຊກໍເປັນເຂດສໍາຄັນຕໍ່ຊີວິດຂອງຄົນໃນສັມຍນັ້ນ. ແຕ່ໃນທີ່ສຸດຄົນສ່ວນຫລາຍເປັນຫ່ວງນໍາຕົວອັກສອນຫລາຍກວ່າຈິດວິນຍານແລະຄວາມໝາຍຂອງກົດບັນຍັດ. ເວລາອົງພຣະເຢຊູສະເດັດມາພຣະອົງໄດ້ເນັ້ນເຖິງຈິດວິນຍານແລະຄວາມໝາຍຂອງກົດບັນຍັດ ບໍ່ແມ່ນມາເພື່ອທໍາລາຍ ແຕ່ໃຫ້ສໍາເຣັດໃນພຣະອົງ.
10. ໃຫ້ອ່ານມັດທາຍ 5:17-20 ເຕືອນວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດກົດບັນຍັດ ແຕ່ພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນຂອງກົດບັນຍັດນັ້ນຖືກຕ້ອງຕາມຈຸດປະສົງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້.
11. ແບ່ງສະມາຊິກອອກເປັນກຸ່ມ ສຸດແລ້ວແຕ່ຈໍານວນຄົນໃນຫ້ອງເປັນສີ່ກຸ່ມ ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານພຣະຄໍາພີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ກຸ່ມນຶ່ງ, ມັດທາຍ 5:21-26; ກຸ່ມສອງ, ມັດທາຍ 5: 27-30; ກຸ່ມສາມ, ມັດທາຍ 5:31-32; ແລະກຸ່ມສີ່, ມັດທາຍ5:33-37 ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຕອບຄໍາຖາມແລະລາຍງານວ່າກຸ່ມຕົນເອງໄດ້ຮຽນອັນໃດແດ່ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ.
12. ຂຽນຕົວເລກ “24601” ໃສ່ກະດານ. ຕັ້ງຄໍາຖາມວ່ານໍ້າເບີນີ້ມີຄວາມສໍາຄັນອັນໃດ? ຖ້າບໍ່ມີຄົນໃດຮູ້ກໍບອກວ່າ ເປັນເລກປະຈໍາຕົວຂອງນັກໂທດທີ່ຍົກເອົາມາຫລິ້ນເປັນລະຄອນກ້ອມທີ່ມີຊື່ສຽງ. ຄົນໂທດໄດ້ຮູ້ຈັກກັບພຣະເຈົ້າ ກໍເພາະມີຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດໄປເຮັດວຽກໃນຄຸກເປັນພະຍານຕໍ່ນັກໂທດຄົນນີ້ ທີ່ຖືກຕໍາຣວດເຮັດຮ້າຍໃສ່ ແຕ່ລາວບໍ່ແກ້ແຄ້ນທັງໆທີ່ລາວມີໂອກາດຫລາຍເທື່ອ ເພາະລາວຮູ້ຈັກພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ອ່ານມັດທາຍ 5:38-42. ຖາມວ່າການແກ້ແຄ້ນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຕົນ ເອງບໍ່? ແມ່ນພຣະເຈົ້າສອນໃຫ້ເຮັດບໍ່?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ຮາຊອານາຈັກເຮືອງຊັບສິນແລະຄວາມກະວົນກະວາຍ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ມັດທາຍ 6:19-34
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ມັດທາຍ 6:19-34
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ປະຊາກອນແຫ່ງເມືອງຟ້າສວັນຄວນເອົາໃຈໃສ່ໃນການສະສົມຊັບສິນຊຶ່ງເປັນຢູ່ຕຸລອດໄປ, ເຊື່ອໝັ້ນໃນພຣະເຈົ້າວ່າພຣະອົງຈະຊ່ອຍ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ເຮັດຢ່າງໃດເພື່ອພວກເຮົາຈະສະສົມຊັບສິນຊຶ່ງເປັນຢູ່ຕຸລອດໄປ ເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະປະທານສິ່ງຕ້ອງການໃຫ້?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ປະທານສິ່ງຕ້ອງການໃຫ້ໃນເມື່ອຕົນເອງໄດ້ເຊື່ອວ່າພຣະອົງຈະຊ່ອຍແທ້.

ບົດນຳ

ມັດທາຍ 6:19-34 ໄດ້ກ່າວເຖິງນິສັຍເຮືອງເງິນ ແລະໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນຊີວິດຂອງຜູ້ເຊື່ອ. ການກ່າວເຖິງຊັບສິນໃນເມືອງຟ້າສວັນມີຄວາມສຳຄັນກວ່າ ແຕ່ຄົນສ່ວນຫລາຍມັກສະສົມຊັບສິນໄວ້ໃນໂລກ. ການເອົາໃຈໃສ່ເຮືອງສະສົມຊັບສິນແມ່ນການມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງ. ຄວາມກະວົນກະວາຍນຳສິ່ງຂອງ ເງິນຄຳ ແລະຂອງໃຊ້ຕ່າງໆນັ້ນເປັນເຫດໃຫ້ຈິດໃຈພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ຄິດເຖິງສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດເຮືອງຟ້າສວັນ. ແຕ່ການເຮັດຢ່າງນັ້ນເປັນເຫດໃຫ້ທ້ອນໂຮມສິ່ງຂອງໄວ້ເພື່ອໃຫ້ໂຈນແລະຂີ້ໝັ້ງທຳລາຍໄດ້.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

13. ໃຫ້ເອົາກ່ອງນ້ອຍປ່ອນສຳລັບທ້ອນເງິນມາໃນຫ້ອງຮຽນ ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນອອກຄວາມເຫັນເຖິງຄວາມໝາຍຂອງກ່ອງປ່ອນເງິນແລະຂຽນໄວ້ໃສ່ກະດານ. ຂຽນຄຳເຫັນທີ່ກ່ຽວເຮືອງເງິນຫລືຊັບສິນ. ກ່າວວ່າ ບາງຄົນຄິດວ່າມີເງິນແລະມີຂອງດີໆເປັນການຜິດ ແຕ່ເຫັນວ່າອົງພຣະເຊຍຊູບໍ່ໄດ້ເວົ້າຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງເຂົ້າໃຈດີທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການທ້ອນຊັບສິນຢູ່ໃນໂລກ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຢາກໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດແຕ່ສິ່ງດຽວຢ່າງນັ້ນ. ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນແບ່ງປັນບົດຮຽນຈາກຄຳເທສນາທີ່ຈ້າຍພູເຖິງຄວາມຮັ່ງມີແລະຄວາມເປັນຫ່ວງຢາກມີສິ່ງຂອງໂຮມໄວ້ຫລາຍ.

14. ກ່ອນເຂົ້າຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເຮັດບ້າຍສອງອັນ: ໝັ້ນຄົງ ແລະ ຊົ່ວຄາວ ແລະເອົາໄປຫ້ອຍໄວ້ຄົນລະແຈ ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂຽນສິ່ງຕ່າງໆຕາມຄວາມໝາຍຂອງບ້າຍນັ້ນ. ອ່ານມັດທາຍ 6:19-21 ກ່າວວ່າ ພວກເຮົາສາມາດໃຊ້ຊັບສິນບັດຊຶ້ງເປັນຂອງຊົ່ວຄາວເພື່ອຈະໄດ້ຂອງໝັ້ນຄົງໃນສວັນ.
15. ຖາມວ່າມີຜູ້ໃດໃສ່ແວ່ນຕາ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໄດ້ໃສ່ແວ່ນຕາ? ກ່າວວ່າເພື່ອຢາກໃຫ້ເຫັນຮຸ່ງດີ ມີຊີວິດ ດີ. ອ່ານມັດທາຍ 6:22-23. ກ່າວວ່າການຈະມີແສງຕາດີດ້ານຈິດວິນຍານກໍຂຶ້ນກັບການເຂົ້າໃຈໃນ ການມີຊັບສິນເພື່ອຕົວເອງ ຫລືເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ຈັກອົງພຣະເຢຊູ.
16. ອ່ານມັດທາຍ 6:24 ກ່າວວ່າຊີວິດຄົນເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງຄາມດ້ານຈິດວິນຍານ. ຖ້າພວກເຮົາເອົາ ໃຈໃສ່ແຕ່ສິ່ງຂອງພວກເຮົາກໍເລືອກເອົານາຍຜິດ ພວກເຮົາຄວນຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຊັບສິນທີ່ພຣະ ອົງປະທານໃຫ້.
17. ຂຽນຄໍາເວົ້າສາມຄໍາໃສ່ກະດານ “ເວລາ, ພອນສວັນ, ແລະຊັບສິນ” ອະທິບາຍວ່າຄໍາເວົ້າສາມຄໍານີ້ ສາມາດເດັດແປງຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້. ຖາມວ່າພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ສາມຄໍານີ້ເພື່ອບອກເຖິງອັນໃດ ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນຊີວິດໃນຖານະເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອ?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ມອງເຫັນເຖິງອະນາຄົດໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 7:1-27
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ:	ມັດທາຍ 7:1-27
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ການມີຊີວິດໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສາມາດມອງເຫັນໂດຍຈິດວິນຍານ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮັດຢ່າງໃດພວກເຮົາຈຶ່ງສາມາດຕັດສິນໃຈຖືກດ້ານຈິດວິນຍານ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອສຳຣວດເບິ່ງການຕັດສິນໃຈດ້ານຈິດວິນຍານ.

ບົດນຳ

ມັດທາຍ 7:1-27 ເປັນບົດສລຸບການເທສນາທີ່ຈ້າຍພູຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ໃນບົດນັ້ນມີຄວາມສຳຄັນເຊັ່ນ: ການຕັດສິນ, ມະນຸສທັມ, ການເຊື່ອຟັງ, ແລະການມອງເຫັນເຖິງອະນາຄົດ. ຄຳສອນຈາກມັດທາຍບົດ 5:2-7:27 ໄດ້ສອນໃຫ້ຈັດຕຽມຜູ້ເຊື່ອຕໍ່ວັນຕັດສິນທີ່ຈະມາເຖິງຢ່າງແນ່ນອນ. ຄຳສອນໃນບົດ 7:1-6 ບໍ່ຄືໝູ່ ແຕ່ໄດ້ບອກໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອເອົາໃຈໃສ່ເຮືອງຣາຊແຜ່ນດິນ ຢ່າເອົາອັນໃດມາເປັນເຫດບັງຕາ. ຂໍ້ 7-11 ໄດ້ໝູນໃຈພວກສາວິກໃຫ້ເພິ່ງພຣະເຈົ້າໃນຄວາມຕ້ອງການທຸກຢ່າງ. ບົດ 7:12 ເປັນກົດທອງຄຳທີ່ຄົນໃຊ້ກັບຄົນອື່ນເພື່ອຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດຕໍ່ຕົນເອງ. ຂໍ້ 13-39 ໄດ້ບອກເຖິງອຳນາດທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສອນຢ່າງມີພລັງ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

- ເອົາເຂັມຊີ້ທິດ, ແຜນທີ່ ແລະ GPS ຂໍຄວາມແນະນຳຈາກຄົນອື່ນວ່າ ມີຢ່າງອື່ນອີກບໍ່ທີ່ຈະໃຊ້ນຳທາງເວລາເດີນທາງໃຫ້ໄປຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງ? ໃນປຶ້ມມັດທາຍ ບົດ 7: 1-13 ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດມອງເຫັນອະນາຄົດໄດ້ດ້ວຍເພິ່ງພຣະອົງ.
- ນຳເອົາໄມ້ແມັດ ຫລືສິ່ງວັດແທກມາໃນຫ້ອງ. ຂຽນເລກ 1 ໃສ່ແຈຂ້າຍ ແລະເລກ 2 ໃສ່ແຈຂວາ ແລະເອິ້ນໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງເດົາວ່າຈາກເລກ 1 ໄປຫາເລກ 2 ມີລະຍະເທົ່າໃດ? ໃຫ້ມີຫລາຍຄົນອອກຄວາມເຫັນແລະຈິດຂຽນຊື່ຜູ້ອອກຄວາມເຫັນນັ້ນວ່າພວກເຂົາຈະເປັນຄົນເດົາຖືກຫລີບ? ໃນທີ່ສຸດມາກໍໃຊ້ໄມ້ບັນທັດແທກ ແລະບອກລະຍະອັນຖືກຕ້ອງໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເຫັນວ່າພວກເຂົາຖືກຫລີບຜິດຫລາຍປານໃດ. ອ່ານ ມັດທາຍ 7: 1-6 ກ່າວວ່າຄົນເຮົາບໍ່ອາດສາມາດເດົາຖືກທຸກເທື່ອ ເໝືອນກັບພວກເຮົາຕັດສິນຄົນອື່ນ.

20. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນສອງກຸ່ມ ບອກໃຫ້ກຸ່ມທີ່ໜຶ່ງ ອ່ານມັດທາຍ 7:7-12 ຖາມວ່າຕາມບົດນີ້ໄດ້ສອນພວກເຮົາຫຍັງແດ່ໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ? ໃຫ້ກຸ່ມທີສອງອ່ານບົດດຽວກັນ ແລະຖາມວ່າຕາມຄຳສອນນີ້ພວກເຮົາຈະມີຄວາມສັມພັນກັບຄົນອື່ນແນວໃດ? ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເລືອກເອົາຜູ້ນຳລາຍງານຈາກກຸ່ມທີ່ຕົນເອງເຫັນດີກັບຄຳຕອບໃຫ້ທຸກຄົນໃນຫ້ອງໄດ້ຮູ້ນຳ.
21. ຮ້ອງໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 7:13-14 ກ່າວວ່າພວກເຮົາບໍ່ສະບາຍໃຈໃນເມື່ອໄປຢູ່ບ່ອນຄັບແຂບແຕ່ຄຣິສະຕຽນໃນສັມຍນັ້ນໄດ້ປະເຊີນຊີວິດແຕ່ລະວັນ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງສົນທະນາກັນເຖິງເລື່ອງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງທາງຄັບແຂບກັບທາງກວ້າງ. ອ່ານ ມັດທາຍ 7:15-23 ກ່າວວ່າທາງກວ້າງອາດເຕັມໄປດ້ວຍສຽງຕ່າງໆທີ່ນຳໄປຜິດທາງ. ຕອນນີ້ພວກທີ່ເຊື່ອຕ້ອງສາມາດມອງເຫັນລະຫວ່າງຜູ້ສອນປອມແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າແທ້.
22. ກ່າວວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນພື້ນຖານທີ່ດີ ເວລາມີລົມພະຍຸເຂົ້າມາໃນຊີວິດແລ້ວ ຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄວາມເຊື່ອໄວ້ໃນພຣະອົງສາມາດເອົາຊະນະໄດ້ ແຕ່ສ່ວນຜູ້ເຊື່ອໃນຄຣູສອນປອມຈະໄດ້ຮັບພິບັດຕາມມາ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຳເປັນສາມາດມອງເຫັນແລະຮູ້ຈັກລະຫວ່າງອົງພຣະເຢຊູກັບຜູ້ສອນສາສນາປອມ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 8
ການຫວ່ານພຶດແລະຄວາມເລິກລັບ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 13: 1-23

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມັດທາຍ 13: 1-23

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ສະພາບຂອງຈິດໃຈບົ່ງເຖິງການຕອບຮັບພຣະເຢຊູແລະພຣະຄຳ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຈິດໃຈຂອງທ່ານໃນປັດຈຸບັນຢູ່ໃນສະພາບໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອສຳຣວດເບິ່ງສະພາບຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍແລະການພ້ອມທີ່ຈະຕ້ອນຮັບພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອ່ານລວບ: ພຣະເຢຊູຊົງອະທິບາຍວິທີທາງຕ່າງໆຊຶ່ງຄົນທັງຫລາຍຈະຕອບຮັບຂ່າວປະເສີດ, ເຕືອນພວກເຮົາວ່າຫລາຍຄົນຈະປະຕິເສດ ແລະຫລາຍຄົນຈະຕ້ອນຮັບດ້ວຍຄວາມຍິນດີ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນການສຶກສາພຣະທັມ ໃຫ້ຂຽນໂນດສີ່ໃບເພື່ອຈະແຈກໃຫ້ນັກຮຽນສີ່ກຸ່ມໃນຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານ; ໃຫ້ຂຽນໃສ່ຕາມນີ້:

ໃບທີໜຶ່ງ: ເມັດທີ່ຕົກຕາມທາງ--ມັດທາຍ 13: 3-4

ໃບທີສອງ: ເມັດທີ່ຕົກບ່ອນຫົນຫລາຍດິນໜ້ອຍ--ມັດທາຍ 13: 5-6

ໃບທີສາມ: ເມັດທີ່ຕົກກາງພູມໜາມ--ມັດທາຍ 13: 7

ໃບທີສີ່: ເມັດທີ່ຕົກໃສ່ດິນດີ--ມັດທາຍ 13: 8

ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ຂຽນຄຳແນະນຳວ່າ: ອ່ານຂໍ້ພຣະຄຳພີ ແລ້ວໃຫ້ຕອບຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້: ເມັດພຶດໄດ້ຕົກໃສ່ບ່ອນໃດ? ຜົນປາກົດເປັນຢ່າງໃດ? ມັນຖືກກັບຊີວິດພວກເຮົາຢ່າງໃດ? ພວກເຮົາຄວນເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອໃຫ້ເມັດພຶດນັ້ນເກີດຜົນ?

ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນສີ່ກຸ່ມ ແລະບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເຮັດຕາມຄຳແນະນຳໃນໂນດນັ້ນ. ໃຫ້ທຸກຄົນເບິ່ງ "ຄຳອຸປະມາເຮືອງຜູ້ຫວ່ານ" ໃນບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈເພີ່ມກ່ຽວກັບດິນແຕ່ລະປະເພດ;

ໃຫ້ເວລາຕາມສົມຄວນ ແລ້ວໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ແນະນຳບົດຮຽນວ່ານີ້ພວກເຮົາຈະມີໂອກາດສຳຮວດສະພາບຈິດໃຈຂອງໃຜລາວ ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈວ່າສະພາບຈິດໃຈບຶງເບີງການຕອບຮັບພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ອ່ານມັດທາຍ 13: 9 ແລ້ວຖາມນັກຮຽນວ່າ, ພວກທ່ານຄິດວ່າພຣະເຢຊູຊົງໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດໃນຂໍ້ນີ້? ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຍິນພຣະອົງ ແລະເວົ້າວ່າ, ບາງຄັ້ງພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ເບິ່ງພຣະຄຳໃຫ້ເລິກເພື່ອຈະເຫັນຄວາມໝາຍ.
3. ແບ່ງນັກຮຽນເປັນສອງກຸ່ມໃຫຍ່ເພື່ອປຸງປັນຍາກາດ. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານ ມັດທາຍ 13: 3-9, 18-23. ເລີ່ມການໂຕ້ວາທີ: ກຸ່ມນຶ່ງໃຫ້ຖຽງເພື່ອ "ຄຳອຸປະມາພຽງແຕ່ເວົ້າເຮືອງຂອງບຸກຄົນທີ່ຕຽມພ້ອມຈະຟັງຂ່າວປະເສີດແລະຕອບຮັບ." ອີກຝ່າຍນຶ່ງໃຫ້ຖຽງເພື່ອ "ພຣະຄຳຕອນນີ້ພຽງແຕ່ເວົ້າເຮືອງຄຣິສຕຽນທີ່ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວິທີທາງເພື່ອຕຽມຕົວທີ່ຈະຮັບການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດ."

ແຕ່ລະກຸ່ມໃຫ້ມີຫົວໜ້ານຳພາການໂຕ້ວາທີ; ຫຼັງຈາກໃຫ້ເວລາພິພິດຄວນໃຫ້ມີການແລກປ່ຽນລະຫວ່າງສອງກຸ່ມ ໂດຍການສະແດງຄວາມບໍ່ເຫັນພ້ອມ; ທ້າຍສຸດແນະນຳວ່າທັງສອງກຸ່ມມີເຫດຜົນດີເພາະພຣະຄຳໃນຕອນນີ້ສາມາດແປໄດ້ທັງສອງຢ່າງ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

4. ແນະນຳນັກຮຽນທັງໝົດໃຫ້ວາງແຜນສຳລັບຕົວເອງ, ອີງຕາມພຣະຄຳທີ່ໄດ້ສຶກສາໃນມື້ນີ້. ຕົວຢ່າງຂອງສິ່ງທີ່ຄວນພິຈາລະນາ:
  - ຕັ້ງໃຈຈະອ່ານແລະຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງສຸດໃຈ.
  - ຕັ້ງໃຈຈະບໍ່ໃຫ້ສິ່ງອື່ນໆຂ້າງນອກມາຍາດເວລາໃນຊີວິດ.
  - ຕັ້ງໃຈຈະສຳຮວດຕົວເອງໂດຍເອົາຫລັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນແມ່ພິມ.
  - ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະນຳເອົາສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ໄປປະຕິບັດໃນຊີວິດ.
  - ຕັ້ງໃຈຈະເຊື່ອຟັງການນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດ.
5. ອ້ອນວອນເພື່ອປົດການສຶກສາພຣະຄຳ; ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນປັກຕາໃສເພງສັຣເສີນ 84: 5; ຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປີດໃຈເພື່ອການຮັບແລະເຊື່ອຟັງພຣະຄຳ.

ສ.ຄ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 9
ການອະພັຍໂທດໃນຣາຊອານາຈັກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 18: 21-35

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມັດທາຍ 18: 15-35

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພິລເມັຍຂອງຣາຊອານາຈັກອະພັຍໂທດຄົນອື່ນ ແທນທີ່ຈະຈິດຈຳໄວ້.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະຈິດຈຳໄວ້ ຫລືຈະໃຫ້ອະພັຍຄົນອື່ນໆ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຍອມຮັບຄວາມທ້າທາຍເລື່ອງການອະພັຍໂທດຄົນອື່ນໆ ແທນທີ່ຈະຈິດຈຳໄວ້.

ອານລວບ: ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຄຳອຸປະມາເພື່ອໃຫ້ຕົວຢ່າງເລື່ອງຄວາມເສັງຫາຍ ເວລາພວກຜູ້ເຊື່ອບໍ່ຍອມອະພັຍໂທດໃຫ້ກັນແລະກັນໃນເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ອະພັຍໂທດພວກເຂົາແລ້ວ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຫລັງຈາກນັກຮຽນໄດ້ມາຮອດຫ້ອງແລະຕຽມພ້ອມ ເຊີນນັກຮຽນໃຫ້ອ່ານ "ຄຳນຳ" ໃນບົດຮຽນ ແລ້ວໃຫ້ໂອກາດບາງຄົນສະແດງຄວາມເຫັນ. ຖາມ: ມີໃຜບໍ່ທີ່ຮູ້ເລື່ອງຂອງນັກບຸນ ຫລື ແຊນປາຕຣິກທີ່ບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງໃນບົດຮຽນນີ້? (ທ່ານອາດຈະເຂົ້າອິນເຕີແນດ ຄົ້ນຄວ້າໄວ້ກ່ອນ)

ເວົ້າວ່າ: ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະຮຽນຮູ້ວ່າການໃຫ້ອະພັຍມີຄວາມໝາຍແນວໃດແທ້; ໃຫ້ນັກຮຽນບາງຄົນອະທິບາຍວ່າ ການອະພັຍໂທດ ແປວ່າແນວໃດ; ບາງຄົນອາດຈະມີປະສົບການ ຫລືເຄີຍເຫັນການໃຫ້ອະພັຍຄວາມຜິດ. ("ການອະພັຍ" ຖ້າແປຕາມພາສາເດີມແລ້ວແປວ່າ "ປະໄວ້" ຫລື "ຢ່າງໜີຈາກບາງສິ່ງ;" ພຣະເຈົ້າຊົງຢ່າງໜີຈາກ(ບໍ່ເອົາພຣະທັຍໃສ່ອີກ)ຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ ເວລາພຣະອົງໃຫ້ອະພັຍແລ້ວ; ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຢ່າງໜີຈາກ(ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ອີກ)ຄວາມຜິດຂອງຜູ້ອື່ນ ເວລາພວກເຮົາໃຫ້ອະພັຍພວກເຂົາແລ້ວ).

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 18: 21-22; ໃຫ້ທຸກຄົນຄິດເຖິງຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ, ເວົ້າແນວ

ບໍ່ດີໃສ່, ຫລືນິນທາພວກເຂົາເຈົ້າ. ເຊິນທຸກຄົນໃຫ້ຄິດແລະພິຈາລະນາວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າຄວນໃຫ້ອະພິຍູ້ເຮັດຜິດຈັກເທື່ອ. ເວົ້າວ່າ: ຄໍາຖາມຂອງເປໂຕອອກມາຈາກຄວາມເພື່ອແຜ່ຂອງລາວຕໍ່ຄົນອື່ນໆ. ຄໍາຕອບຂອງພຣະເຢຊູອອກມາຈາກພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖາມ: ການໃຫ້ອະພິຍູ້ຄົນທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ພວກເຮົາຢູ່ເລື້ອຍ ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຕ້ອງມີຄວາມສັມພັນໃກ້ຊິດກັບຜູ້ນັ້ນບໍ່? ອະທິບາຍ.

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 18:21-35. ແນະນຳໃຫ້ຄົນອື່ນໆຟັງເຖິງການຕອບຮັບສອງຢ່າງກັບຜູ້ທີ່ເປັນໜີ້. ໃຊ້ເວລາສິນທະນາຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະຄວາມຄ້າຍຄືກັນຂອງຈຳນວນເງິນທີ່ເປັນໜີ້. ຖາມ, ເຫັນພ້ອມ? ຫລື ບໍ່ເຫັນພ້ອມ?: ການອະພິຍູ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຈິດໃຈ, ບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບຈຳນວນ. ໃຊ້ເວລາສິນທະນາທ່າທິຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ອະພິຍູ້ ເຊັ່ນ: ການອະພິຍູ້ແມ່ນເລືອກ, ການອະພິຍູ້ແມ່ນການກະທຳ, ແລະການອະພິຍູ້ແມ່ນທັສນະ. ແນະນຳເຖິງສອງຢ່າງທີ່ເຫັນແຈ້ງໃນຄຳອຸປະມານີ້: 1.) ການອະພິຍູ້ໂທດບໍ່ມີກຳໜົດ; ແລະ 2.) ການອະພິຍູ້ໂທດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະການອະພິຍູ້ໂທດຂອງມະນຸດໄປຄູ່ກັນ. ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງໃຫ້ອະພິຍູ້ພວກເຮົາ ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ຍອມໃຫ້ອະພິຍູ້ຄົນອື່ນໆ. ການໃຫ້ອະພິຍູ້ຄົນອື່ນໆສະແດງໃຫ້ຮູ້ວ່າພວກເຮົາເຂົ້າໃຈເຣື່ອງການໃຫ້ອະພິຍູ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເວົ້າວ່າ: ບາງຄັ້ງພວກເຮົາອາດຈະຄິດວ່າຕົນເອງເປັນບຸກຄົນທີ່ຜູ້ອື່ນນັບຖື ແທ່ນທີ່ຈະຄິດວ່າພວກເຮົາເປັນຄົນຜິດບາບທີ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍູ້ແລ້ວ ຄົນຂ້າງນອກມັກກ່າວຫາວ່າໂບດມັກດູແລຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ບູນແລ້ວ ຫລືຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍເຮັດຄວາມຜິດບາບ. ຄວາມຈິງແລ້ວຄວາມຄິດປະເພດນີ້ ອາດຈະເປັນເພາະວ່າພວກເຮົາມັກພິພາກສາຄົນອື່ນໆ ເພາະຄົນຂ້າງນອກບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມຣະບົບຂອງພວກເຮົາ.

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

4. ເວົ້າກັບນັກຮຽນວ່າ: ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາອອກໄປຈາກຫ້ອງຮຽນ, ໃຫ້ພວກເຮົາຄິດເຖິງວ່າຕໍ່ໄປນີ້ ພວກເຮົາຈະຕອບຮັບວິທີໃດເວລາມີພິນ້ອງຄົນອື່ນໆເຮັດຜິດຕໍ່ພວກເຮົາ. ຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ພວກເຮົາກໍອາດຈະຕົກຢູ່ໃນສະພາບດຽວກັບຄົນທີ່ໄປ ຖ້າບໍ່ແມ່ນພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ມາເຖິງເຮົາ. ພານັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ.
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານວອນບົດການສຶກສາພຣະທັມ; ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ອະພິຍູ້ ແລະຂໍພຣະອົງໃຫ້ຊົງຊ່ວຍໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດແບບໃຫ້ອະພິຍູ້ຄົນອື່ນໆ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ອະພິຍູ້ທ່ານແລ້ວ.

ສ.ຄ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 10
ສະມາຊິກໃນຣາຊອານາຈັກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 20: 1-16

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມັດທາຍ 20: 1-16

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການເປັນສະມາຊິກໃນຣາຊອານາຈັກໄດ້ເປີດອະນຸຍາດຜ່ານພຣະຄູນແລະເປີດໄວ້ສຳລັບທຸກຄົນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຕ້ອງການຄວາມທ່ຽງທັມຂອງພຣະເຈົ້າຫລືພຣະຄູນຂອງພຣະອົງເວລາເວົ້າເຖິງການຈະເປັນສະມາຊິກຂອງຣາຊອານາຈັກ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າສຳລັບພຣະຄູນທີ່ໄດ້ຮັບຂ້ອຍເຂົ້າຢູ່ໃນຣາຊອານາຈັກ.

ອານລວບ: ເວລາພວກເຮົານັບພຣະພອນ ຫລືປຽບທຽບພອນຂອງພວກເຮົາກັບຂອງຜູ້ອື່ນໆ, ພວກເຮົາຈະພາດເຣື່ອງພຣະຄູນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຣື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນການສຶກສາພຣະຄຳ, ໃຫ້ທ່ານຄຸ້ນເຄີຍກັບຄຳເວົ້າຫລາຍຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ ເພາະຈະເປັນຄຳເວົ້າທີ່ຢູ່ໃນເຣື່ອງ.
  - ເດນາຣີອິນ--ຈຳນວນເງິນຊຶ່ງເປັນຄ່າຈ້າງລາຍວັນສຳລັບຄົນງານໃນສັດວັດທີ່ນີ້
  - ພຣະຄູນ--ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ບໍ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບ(ບໍ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມພື້ນ ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ)
  - ຄວາມເມດຕາ--ບໍ່ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບ(ສົມຄວນໄດ້ຮັບໂທດ ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບ)
  - ຄວາມທ່ຽງທັມ--ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບ
  - ເພື່ອແຜ່--ບັນຍາກາດຂອງການໃຫ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ
2. ກ່ອນນັກຮຽນມາເຖິງ, ຂຽນຄຳເວົ້າຂ້າງເທິງນີ້ໃສ່ກະດານ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຂຽນຄຳອະທິບາຍ. ເວລານັກຮຽນມາເຖິງບອກໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າຂຽນຄຳອະທິບາຍ ຫລືແປຄຳເວົ້ານັ້ນໆສຳລັບຕົວເອງ. ຫລັງຈາກໃຫ້ເວລາພິພິດຄວນແລ້ວ ນຳພາການສົນທະນາຄຳອະທິບາຍທີ່ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຂຽນໄວ້. ເນັ້ນວ່າພວກນັກຮຽນຈະໄດ້ເຫັນຄຳເວົ້າເຫລົ່ານັ້ນອີກ. ບອກວ່າ, ໃນບົດຮຽນນີ້ນີ້, ພວກເຮົາຈະຄົ້ນຄວ້າເຣື່ອງທີ່ວ່າທຸກຄົນຈະເຂົ້າເປັນສະມາຊິກໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານທາງພຣະຄູນ ແລະທຸກຄົນສາມາດທີ່ຈະເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ.

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 20: 1-16; ໃຫ້ນັກຮຽນສັງເກດຟັງ ຫາຄໍາເວົ້າທີ່ໄດ້ເຫັນມາກ່ອນນັ້ນ.
4. ຖາມ, ຖ້າທ່ານເປັນຄົນງານຜູ້ທໍາອິດທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດງານໃນສວນ, ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ນາຍຈ້າງເຮັດແນວໃດແດ່ກັບທ່ານ? ຖ້າທ່ານເປັນຄົນສຸດທ້າຍທີ່ເຂົ້າເຮັດງານ ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ນາຍຈ້າງເຮັດແນວໃດແດ່ກັບທ່ານ? ໃຫ້ບາງຄົນທີ່ມີປະສົບການໃນທໍານອງນີ້ແບ່ງປັນ. ເນັ້ນວ່າທຸກຄົນໄດ້ມີປະສົບການຄ້າຍກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເຣື່ອງນີ້ ເພາະຜູ້ເຊື່ອທຸກໆຄົນໄດ້ເຫັນພຣະຄຸນແລະການໃຫ້ອະພິຍາບຈາກພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດ. ເວົ້າວ່າ, ເພາະພວກເຮົາຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມເລິກລັບເຣື່ອງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ເຮົາ, ພວກເຮົາມັກປຽບທຽບການງານຫລືຄຸນຄ່າຂອງເຮົາເອງກັບຄົນຂ້າງຄຽງ. ພວກເຮົາອາດຈະຄິດວ່າຕົນເອງໄດ້ຮັບໃຊ້ມາດົນແລ້ວ, ເຮົາຄວນໄດ້ຮັບພຣະພອນຫລາຍກວ່າຄົນທີ່ມາຮັບໃຊ້ພາຍຫລັງ.
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 15: 11-32 ແລ້ວປຽບທຽບຄໍາອຸປມາເຣື່ອງຄົນທໍາງານ ກັບຄໍາອຸປມາເຣື່ອງລູກທີ່ເສັ້ງ. ສົນທະນາສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ແລະສິ່ງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງສອງເຣື່ອງນີ້. ເນັ້ນວ່າທັງສອງເຣື່ອງແມ່ນເວົ້າເຣື່ອງການທໍາງານ ແທນທີ່ຈະເວົ້າເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈເຣື່ອງພຣະຄຸນ.
6. ຮວມນັກຮຽນເຂົ້າເປັນກຸ່ມນ້ອຍ. ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອ່ານ ມັດທາຍ 20: 1-7 ແລະໃຫ້ບັນທຶກເຫດການແລະຄຸນສົມບັດຂອງເຈົ້າຂອງສວນ (ເຈົ້າຂອງສວນເປັນຜູ້ເລີ້ມ, ບໍ່ແມ່ນຄົນງານ; ເຈົ້າຂອງສວນເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ທໍາງານເຮັດ; ເຈົ້າຂອງສວນເປັນຄົນເພື່ອແຜ່; ເຈົ້າຂອງສວນເປັນຄົນຍຸດຕິທັມ). ຫລັງຈາກນັ້ນນໍາການສົນທະນາວ່າລັກສະນະຂອງເຈົ້າຂອງສວນຖືກກັບຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່.
7. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານກ່ຽວກັບຄໍາຈ້າງໃນ ມັດທາຍ 20: 8-10. ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງຄືຈຸດສໍາຄັນຂອງພຣະຄໍາໃນຕອນນີ້? ພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ຫຍັງແດ່? ເນັ້ນວ່າ ແຕ່ລະຄົນໄດ້ລາງວັນຕ່າງກັນ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ທຸກຄົນ; ຄົນມາກ່ອນ ຫລືມາທີ່ຫລັງຕ່າງກໍໄດ້ລາງວັນຂອງຕົນ. ບົດຮຽນນີ້ມີຄວາມໝາຍແນວໃດສໍາລັບຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ?

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ພານັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມທີ 3 ຫລື 4 ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ. ໃຫ້ບາງຄົນເປັນພຍານເຣື່ອງພຣະພອນເພາະຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະຄຣິດ ບໍ່ວ່າສິ່ງໃດຈະເກີດຂຶ້ນ.
9. ຊັກຊວນຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ຮູ້ພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ຮັບພຣະຄຣິດໂດຍແບ່ງປັນເຣື່ອງຂ່າວປະເສີດ.
10. ບົດການຮຽນດ້ວຍການອ້ອນວອນ; ແນະນໍາໃຫ້ແຕ່ລະຄົນພິສູດເບິ່ງຈິດໃຈຂອງຕົນເອງ ແລະສໍາຣວດເບິ່ງການຕອບຮັບຕໍ່ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ; ພວກເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າຕົນເອງໄດ້ຮັບພຣະພອນສົມກັບທີ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າບໍ່? ເຂົາເຈົ້າຂອບພຣະຄຸນສໍາລັບຄວາມພື້ນບໍ່? ໃຫ້ເວລາແຕ່ລະຄົນລົມກັບພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວອ້ອນວອນບົດ.

ສ.ຄ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ເຂົາຈັບພຣະອົງຂຶ້ນສານ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ມັດທາຍ 26:47-50, 57-66; 27:11-26

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ມັດທາຍ 26:47-27:31

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດເຂົາກ່າວຫາໃດໆ ແລະຍັງຍອມເຊື່ອຟັງພຣະບິດາສເມີ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ເຮົາຈະຮຽນເອົາແບບຢ່າງພຣະອົງຊຶ່ງຟັງພຣະບິດາຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:

ເພື່ອສອນເຮົາໃຫ້ເຊື່ອຟັງພຣະບິດາເມື່ອມີເຫດການອັດຕະຄັດ.

ບົດນຳ

ຄົນທີ່ໄປຂຶ້ນສານສ່ວນຫລາຍແມ່ນຄົນທີ່ກະທຳຜິດຕໍ່ກົດໝາຍໃນກໍລະນີໃດກໍລະນີໜຶ່ງ ເພື່ອຕັດສິນດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທັມ ຫລືບາງເທື່ອມີການຜິດຖຽງກັນໃນເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງທີ່ຕົກລົງກັນບໍ່ໄດ້ຈຶ່ງພາກັນໄປໃຫ້ສານຕັດສິນໃຫ້. ສ່ວນພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດ ແຕ່ເນື່ອງຈາກພວກປະໂລຫິດແລະພວກຍິວໄດ້ຄຽດແຄ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຫາເລື່ອງໜຶ່ງພຣະອົງໃນສອງຂໍ້ຫາໃຫຍ່ຄື; 1). ເຂົາໜຶ່ງວ່າພຣະອົງເປັນກະສັດແມ່ນຜິດເລື່ອງການເມືອງ. 2). ເຂົາໜຶ່ງວ່າພຣະອົງຊຶ່ງຕັ້ງຕົນເອງເປັນພະເຈົ້າ ແມ່ນຄວາມຜິດທາງສາສນາ.

ເຂົາຈັບພຣະອົງ (ມັດທາຍ 26:47-56).

1. (ຂໍ້ 47) ຢູດາ ຜູ້ເປັນສາວິກຂອງພຣະອົງ ໄດ້ນຳພວກປະໂລຫິດ ແລະພວກທະຫານຖືອາວຸດຄົບມືມາຈັບພຣະອົງ ທີ່ສວນເຄັດເຊມາເນ ບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊຶ່ງອ້ອນວອນຢູ່ໃນແລງວັນນັ້ນ.
2. (ຂໍ້ 48). ຢູດາທັກທາຍພຣະອົງໂດຍການຈູບຊຶ່ງເປັນສັງຄົມຂອງຊາວຍິວທີ່ສະແດງຄວາມໂຄຣຶບ ແລະຄວາມຮັກແພງ ພ້ອມກັນນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ລາວໃຫ້ສັນຍານແກ່ພວກທະຫານເພື່ອຈະຈັບພຣະເຢຊູ.
3. (ຂໍ້ 50) ພຣະເຢຊູຊຶ່ງເອີ້ນຢູດາວ່າ (ສະຫາຍເອີຍ) ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດນັ້ນໃຫ້ເບິ່ງບົດຮຽນ.

ສານແຮກ ບໍ່ສາມາດຕັດສິນ (ມັດທາຍ 26:57-67).

1. (ຂໍ້ 57-59). ເຂົາຈັບພຣະເຢຊູໄປຫາມະຫາປະໂລຫິດ ເພື່ອຈະຫາເອົາຫລັກຖານມາຂ້າພຣະອົງ.
2. (ຂໍ້ 60-62). ເຂົາຊອກຫາຫລັກຖານພ້ອງພຣະເຢຊູບໍ່ມີອັນໃດພໍທີ່ຈະຈັບຜິດໄດ້ ແຕ່ຕໍ່ມາມີຄົນສອງຄົນ ເອົາຄໍາເວົ້າຂອງພຣະອົງ ເຮືອງມ້າງພຣະວິຫານແລ້ວສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່ພາຍໃນສາມວັນນັ້ນ ມາເປັນຂໍ້ກ່າວຫາ ຊຶ່ງເປັນການໝິ່ນປົມາດພຣະເຈົ້າ (ອ່ານມັດທາຍ 12:31).
3. (ຂໍ້ 65-67) ມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ຈັກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນອັນເປັນການສະແດງຕົນໄວ້ທຸກດ້ວຍຄວາມໂມໂຫ ຢ່າງສຸດຂີດ ທີ່ໄດ້ຍິນເຂົາລາຍງານວ່າພຣະເຢຊູໝິ່ນປົມາດພຣະເຈົ້າ ລາວໄດ້ສະແດງຕົນເປັນຄົນຈິງຮັກພັກ ດີ, ເປັນຄົນສັດຊື່ບໍ່ຮິສຸດແລະນັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແລ້ວລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງອັບອາຍຂາຍໜ້າ.

ເຂົາກ່າວຫາຕໍ່ໜ້າສານໂຮມັນ (ມັດທາຍ 27:11-26).

1. (ຂໍ້ 1-11). ຫລັງຈາກເຂົາໄດ້ຂໍກ່າວຫາ ແຕ່ບໍ່ມີສິດຕັດສິນປະຫານເຂົາຈຶ່ງນໍາພາພຣະເຢຊູໄປຫາທ່ານປີ ລາດຜູ້ມີອໍານາດເຕັມໃນການຕັດສິນຄະດີ.
2. (ຂໍ້ 11). ເຂົາຖາມພຣະອົງວ່າ "ເຈົ້າເປັນກະສັດຂອງຊາດຍິວຫລື" ເພາະວ່າການເວົ້າວ່າເປັນກະສັດນີ້ ເປັນຂໍ້ກ່າວຫາວ່າເປັນກະບົດຕໍ່ສູ້ການປົກຄອງຂອງໂຮມ , ເຮືອງນີ້ເປັນເຮືອງຄໍ່າຂາດບາດຕາຍ. ແຕ່ພຣະເຢ ຊູບໍ່ຕອບເຂົາຈັກປະການ.
3. (ຂໍ້ 15-17). ເມື່ອສານໂຮມັນບໍ່ເຫັນຄວາມຜິດຈຶ່ງຢາກສັ່ງໃຫ້ປ່ອຍພຣະເຢຊູ ແຕ່ຍັງເກງໃຈຢົວ ດັ່ງນັ້ນ ສານຈຶ່ງເອົາຜູ້ຮ້າຍຂ້າຄົນມາຖາມພວກຍິວຮະຫວ່າງພຣະເຢຊູແລະ ໂຈນຮ້າຍ ຈະໃຫ້ປ່ອຍໃຜ.
4. (ຂໍ້ 20) ພວກປະໂລຫິດນໍາພາພວກຍິວຮ້ອງດ້ວຍສຽງວ່າໃຫ້ປ່ອຍບາຣາບາ (ຜູ້ຮ້າຍຂ້າຄົນ) ແລະໃຫ້ຂ້າ ພຣະເຢຊູເລີຍ.
5. (ຂໍ້ 21). ຍ້ອນພວກຜູ້ປົກຄອງບໍ່ເຫັນພ້ອມ ຈຶ່ງຖາມເຂົາອີກເປັນເທື່ອທີສອງ.
6. (ຂໍ້ 23) ພວກຜູ້ປົກຄອງຖາມຍິວອີກເປັນຄັ້ງທີສາມ "ຄືງເຮັດຫຍັງ ຄົນນີ້ໄດ້ເຮັດອັນໃດ"
7. (ຂໍ້ 24-26) ປີລາດລ້າງມື ແປວ່າບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຶງພຣະເຢຊູ ແລ້ວກໍປ່ອຍໃຫ້ເປັນຄວາມບາບພວກ ຍິວເທົ່ານັ້ນ.

ທ.ວ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 12

ຖືກຄຶງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 27:32-54
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມັດທາຍ 27:32-54
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ພຣະອົງຊົງໄຖ່ບາບຂອງເຮົາໂດຍຖືກຄຶງທີ່ກາງແຂນ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ການຕາຍຂອງພຣະອົງໄດ້ບອກເຖິງການເປັນພຣະເຈົ້າແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອສຶກສາຄຳຄວ້າເບິ່ງການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ

ບົດນຳ

ຂໍໃຫ້ຄຣູສອນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດທັງສີ່ເຫລັ້ມທີ່ມີຫົວຂໍ້ສອດຄ່ອງກັບເຮືອງດຽວກັນນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມໃນການສອນຂອງທ່ານ.

ຈອມກະສັດທີ່ໂຄລະໂຄທາ (ມັດທາຍ 27:32-37).

1. ບອກນັກຮຽນວ່າພຣະເຢຊູຖືກຄຶງທີ່ໂນນແຫ່ງນຶ່ງໃກ້ກັບກຸງເຢຣູຊາເລັມບ່ອນທີ່ມີຊື່ວ່າ ໂຄລະໂຄທາ (Golgotha) ເຊິ່ງເປັນພາສາ ອາຣາມິກ ແລະແປວ່າບ່ອນກອງຫົວກະໂຫລກຄົນຕາຍ. (ບ່ອນເຂົ້າຂ້າຄົນ).
2. ເວລາທີ່ເຂົາໃຫ້ພຣະເຢຊູແບກກາງແຂນນັ້ນເຂົາໄດ້ຂຽນດີ, ດຳວ່າ, ລາງຄົນກໍຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູພົດແຮງ ດັ່ງນັ້ນພວກທະຫານໄດ້ເກນເອົາຊາຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ມາຈາກເມືອງກິຣິເນ ລາວມີຊື່ວ່າ ຊີໂມນໃຫ້ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະເຢຊູໄປຈົນເຖິງໂຄລະໂຄທາ.
3. ເຂົາຂຽນປ້າຍນ້ອຍ ວ່າ "ຜູ້ນີ້ຄື ເຢຊູກະສັດຂອງຊາດຢິວ" (ຂໍ້ 37). ແລະຕອກໃສ່ໄມ້ກາງແຂນເທິງພຣະສຽນພຣະອົງ ໂດຍເຂົາຕັ້ງໃຈວ່າຈະຂຽນເພື່ອເປັນການເຍາະເຍີ້ຍ ແຕ່ຄວາມຈິງກໍເປັນດັ່ງນັ້ນແທ້.

ຊົງຖືກໝິ່ນປມາດ (ມັດທາຍ 27:38-44).

1. ມີຄົນສາມຈຳພວກໝິ່ນປມາດພຣະເຢຊູ;
  - 1 ແມ່ນຜູ້ຄົນທີ່ຜ່ານໄປມາ .
  2. ແມ່ນພວກປະໂຮຫິດ ແລະ
  3. ແມ່ນໂຈນທີ່ຖືກຄຶງຢູ່ໃກ້ກັບພຣະອົງ. (ສ່ວນເນື້ອເຮືອງໃຫ້ເບິ່ງບົດຮຽນ).

2. ເລົ່າເລື່ອງ: ອາຈານຜູ້ນຶ່ງໄປຢ້ຽມຢາມຄົນເຈັບໄກ້ຈະຕາຍທີ່ໂຮງໝໍ ໂດຍຕັ້ງໃຈວ່າຈະນຳເອົາຂ່າວປະເສີດໄປໃຫ້ລາວໃນໂອກາດສຸດທ້າຍ, ເມື່ອໄປເຖິງແລ້ວອາຈານຜູ້ນັ້ນກໍເວົ້າກັບລາວແບບຄົນຮັກແພງກັນແລະຕິດຕາມດ້ວຍຂ່າວປະເສີດ, ເມື່ອມາຮອດຕອນນີ້ຜູ້ປ່ວຍໄດ້ເວົ້າກັບອາຈານວ່າ (ຂ້ອຍກຳລັງໄກ້ຈະຕາຍ ເປັນຫຍັງບໍ່ນຳເອົາຂອງດີໆ ຂອງກິນແຂບໆມາໃຫ້ຂ້ອຍ, ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເອົາເລື່ອງຕາຍໆ ນີ້ມາເວົ້າໃຫ້ຂ້ອຍຟັງ?). ເລື່ອງນີ້ສອນໃຫ້ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ປະກາດແກ່ທຸກຄົນ, ທຸກສະຖະນະການ ບາງທີ່ລາວອາດລອດພົ້ນຄືໂຈນໃນ (ລູກາ 23: 41-43) ກໍເປັນໄດ້. ເມື່ອຜູ້ໄກ້ຈະສິ້ນໃຈຮັບເຊື່ອຫລືບໍ່ຮັບກໍຕາມທ່ານຈະຈື່ຈຳເຫດການຕອນນີ້ຕລອດຊີວິດຂອງທ່ານ.

ຊົງສິ້ນພຣະຊົນ (27:45-50).

1. ພຣະຄັມພິບອກວ່າຕັ້ງແຕ່ທຶກໂມງຈົນເຖິງເກົ້າໂມງເກີດມີພ້າມິດຜົນຕົກເປັນເວລາສາມຊົ່ວໂມງ, ຄຳວ່າທຶກໂມງແມ່ນຊົ່ວໂມງທຶກຂອງວັນນັ້ນ ແມ່ນເວລາ 12 ໂມງທ່ຽງ. ນັບຈາກທຶກໂມງເຊົ້າຫາເຈັດໂມງແມ່ນຊົ່ວໂມງທີໜຶ່ງ. ເກົ້າໂມງແມ່ນເລີ່ມນັບຈາກທຶກໂມງເຊົ້າໄປຈົນຮອດບ່າຍສາມໂມງ ກໍໄດ້ເກົ້າຊົ່ວໂມງພໍດີ.
2. ໃນຂະນະທີ່ຖືກຄຶງທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນພຣະອົງກ່າວຄວາມຫ່ວງໃຍດັ່ງນີ້; ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວຄຳເມດຕາສົງສານຄົນຜິດບາບທີ່ຕ້ອງທົນທຸກທໍາຣະມານທີ່ພຣະອົງໄດ້ຮັບແທນເຂົາແລ້ວໃນເວລານັ້ນ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວເຖິງມານດາຝ່າຍໂລກຂອງພຣະອົງ (ໂຍຮັນ 19:26-27). ພຣະອົງຊົງຂໍດື່ມນໍ້າ (ໂຍຮັນ 19:28). ພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳໃຫ້ອະພິຍຄົນຜິດບາບ(ລູກາ 23:34).
3. ສຸດທ້າຍພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວກັບພຣະບິດາ ແລະມອບຈິດວິນຍານໄວ້ກັບພຣະບິດາ.

ຮິດອຳນາດຕອນສິ້ນພຣະຊົນ (ມັດທາຍ 27:51-54).

1. ຜ້າກັງໃນພຣະວິຫານອັນສັກສິດທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກຈົກເປັນສອງຕ່ອນຕັ້ງແຕ່ເທິງຈົນຮອດລຸ່ມ ອັນເປັນສັນຍາລັກວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ສຳເລັດໜ້າທີ່ການຊົງໄຖ່, ຕໍ່ໄປບໍ່ມີການກົດກັນໃນຣະຫວ່າງມະນຸດກັບພຣະເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ ເພາະວ່າຜ້າກັງນັ້ນໄດ້ບັງຄັບທັງຫລາຍໄວ້ ມີແຕ່ປະໂຫຍດເທົ່ານັ້ນທີ່ເຂົ້າໄປຊັ້ນໃນຜ້າກັງໄດ້.
2. ອຸບໂມງຝັງສົບໄດ້ໄຂອອກໃຫ້ພວກທີ່ຕາຍແລ້ວເປັນຄົນມາ, ຍັງເປັນສັນຍາລັກວ່າຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູເຖິງແມ່ນຕາຍໄປແລ້ວໃນຄວາມຜິດບາບກໍຈະໄດ້ຄືນມາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດເມື່ອຮັບເຊື່ອພຣະເຢຊູ.
3. ຜູ້ຄົນທີ່ໄປເບິ່ງພຣະເຢຊູຖືກຄຶງວັນນັ້ນສາຣະພາບວ່າ "ແທ້ແລ້ວ, ທ່ານຜູ້ນີ້ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ" (ຂໍ້ 54). ໃນວັນສຸດທ້າຍທີ່ພຣະອົງກັບຄືນມາຄຳເວົ້ານີ້ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍຈະເວົ້າອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

ທ.ວ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ຈອມຣາຊາຊິງຄົນພຣະຊົນ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 28:1-10, 16-20.
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ:	ມັດທາຍ 28:1-20
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຊິງຊະນະຄວາມຕາຍແລະມອບອຳນາດໃຫ້ສາວົກໄປປະກາດ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຂ້ອຍໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງບໍ່? ຈະສ້າງສາວົກທຸກຊາດແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອຊ່ອຍຂ້ອຍໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງແລະອອກໄປສ້າງສາວົກ.

ບົດນຳ

ມັດທາຍບົດ 28 ເປັນບົດສັ້ນໆ ແລະມີຄວາມໂດ່ງດັງຈົນຄຣິສຕຽນຈຳນວນຫລວງຫລາຍສາມາດຈີ່ຈຳຂໍ້ 18-19 ໄດ້, ແລະພຣະທັມຕອນນີ້ໄດ້ຊີ້ວ່າ ຄຳສັ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຈຳນວນພຣະຄຳສຳລັບໃໝ່.

ເຢຊູຈອມກະສັດຄົນພຣະຊົນແລ້ວ (ມັດທາຍ 28:1-10)

1. ບອກນັກຮຽນວ່າ ພຣະເຢຊູຊິງສິ້ນພຣະຊົນທີ່ໄມ້ກາງແຂນໃນແລງວັນສຸກ ແລະພຣະສິບຂອງພຣະອົງຖືກບັນຈຸໄວ້ໃນອຸບໂມງໃນແລງວັນດຽວກັນນັ້ນ, ຕໍ່ມາເຫດການຂອງວັນເສົາທັງວັນມີແຕ່ຄວາມງຽບເຫງົາແລະເຄັ່ງຕຶງໃນຈຳນວນພວກສາວົກ ບໍ່ກ້າຈະອອກໄປມາທາງໃດ ເພາະຄວາມຍ້ານ. ຕໍ່ມາເປັນວັນອາທິດຕອນເຊົ້າກ່ອນໜ້າພ້າແຈ້ງສວ່າງນັ້ນ ມັດທາຍບັນທຶກວ່າ "ມາຣິອາໄທມັກດາລາ ກັບມາຣິອາອີກຄົນນຶ່ງນັ້ນໄດ້ພາກັນໄປເບິ່ງອຸບໂມງ" (ຂໍ້ 1). ພວກແມ່ຍິງເຫລົ່ານີ້ຕັ້ງໃຈວ່າຈະໄປບົວຣະບັດສິບຂອງພຣະເຢຊູໃນວັນຖ້ວນສາມນີ້.
2. ເມື່ອໄປເຖິງພວກແມ່ຍິງພາກັນຍ້ານ ເພາະມີແຜ່ນດິນໄຫວຍ່າງໃຫຍ່ ແຜ່ນດິນໄຫວກໍເພາະວ່າເທວະດາລົງມາຈາກສວັນກຶ່ງຫິນອອກຈາກປາກອຸບໂມງ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ພຣະເຢຊູອອກມາ ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ພວກແມ່ຍິງໄດ້ເຂົ້າໄປເບິ່ງອຸບໂມງອັນຫວ້າງເປົ່າ ອັນສະແດງເຖິງພຣະເຢຊູບໍ່ປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນເພາະຊິງຄົນພຣະຊົນແລະອອກໄປແລ້ວ. ເມື່ອເຫັນພວກແມ່ຍິງຍ້ານຫລາຍເທວະດາກໍໄດ້ເລົ່າໂລມໃຈພວກແມ່ຍິງແລະຍັງບອກໃຫ້ພວກແມ່ຍິງໄປບອກເຮືອງນີ້ກັບພວກສາວົກອີກ.
3. ພວກທະຫານຍາມກຳພາກັນຍ້ານຫລາຍຈົນຕົວແຂງກະດ້າງ ຊຶ່ງມັດທາຍບອກວ່າເປັນເໝືອນຄົນຕາຍ ເພາະຄົນຕາຍເໜັງຕິງໄປມາບໍ່ໄດ້. ເມື່ອເຂົາໄປລາຍງານກັບປະໂຫິດເຂົາກໍຖືກຈ້າງບໍ່ໃຫ້ເວົ້າເຮືອງນີ້ໃຫ້ຜູ້

ໃດຟັງ.

4. ໃນຂໍ້ 9 ແມ່ນເຫດການຫລັງຈາກພວກແມ່ຍິງໄປບອກຂ່າວພວກສາວິກແລ້ວ ພວກແມ່ຍິງກໍໄດ້ກັບຄືນມາ ພ້ອມກັບພວກສາວິກ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເຫັນພວກແມ່ຍິງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ດ້ານນອກອຸບໂມງຈຶ່ງປາກົດຕົວຕໍ່ເຂົາ.

ຊົງມອບອຳນາດໃຫ້ສາວິກ (ມັດທາຍ 28:11-20)

1. ສາວິກໄປພົບພຣະເຢຊູຕາມຄຳບອກເລົ່າຂອງພວກແມ່ຍິງ, ແລະຄຳບອກເລົ່ານັ້ນກໍເປັນຈິງທຸກຢ່າງ.
2. ສາວິກທັງສິບເອັດຄົນພາກັນກຶມຂາບລົງດິນນະມັສການພຣະເຢຊູ ແຕ່ຍັງມີລາງຄົນສົງສັຍໃນການຄົ້ນ ພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ (ເຂົາສົງສັຍແນວໃດນັ້ນໃຫ້ເບິ່ງບົດຮຽນ).
3. ພຣະເຢຊູຊົງຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ເຂົາແລ້ວຊົງກ່າວມອບອຳນາດໃຫ້ເຂົາ (ອ່ານ ຂໍ້ 18-20).
4. ຄຳສັ່ງຕອນນີ້ພໍສລຸບໄດ້ດັ່ງນີ້;
  1. ຊົງໃຊ້ສາວິກທັງໝົດອອກໄປ.
  2. ໄປສອນຄົນທຸກຊົນຊາດໂດຍບໍ່ໃຫ້ເລືອກເຊື້ອຊາດໃຫ້ເປັນລູກສິດ.
  3. ໃຫ້ເຂົາບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມ ພຣະບິດາ, ພຣະບຸດ ແລະພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ.
  4. ສັ່ງສອນເຂົາໃຫ້ຖືຮັກສາສາຣະພັດ ແປວ່າສອນເຂົາໃຫ້ຖືຮັກສາຄຳສອນທຸກຢ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ.
  5. ພຣະອົງຊົງສັນຍາກັບສາວິກວ່າຈະຢູ່ກັບເຂົາຈົນສິ້ນຍຸກ ແປວ່າຈົນກວ່າໂລກສລາຍ.
5. ເມື່ອຈົບການສອນແລ້ວຊັກຊວນນັກຮຽນໃຫ້ຖວາຍຕົວອອກໄປເຮັດຫ້າຢ່າງຂ້າງເທິງນັ້ນ ແລ້ວຊັກຊວນ ນັກຮຽນໝົດທ້ອງຮຽນໄດ້ອ້ອນວອນວາງມືໃສ່ຜູ້ອາສາສັກອອກໄປບອກຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ທ.ວ.